

POSTULATS NEOLIBERALS.

L'estratègia econòmica de la OCDE es resumeix en flexibilitat laboral i deflació salarial. Amb la intenció de millorar la competitivitat, l'organització que agrupa els països més industrialitzats, preconitza obertament una política que condueix a l'augment de les desigualtats socials. El 1994, l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE) va formular una sèries de recomanacions en matèria d'ocupació. Entre 1996 i 1998 va insistir a «crear un clima favorable a l'empresa, augmentar la flexibilitat de l'horari laboral i els costos salarials i revertir les disposicions relatives a la seguretat d'ocupació que frenen l'expansió del sector privat». A la major part dels països del món la desigualtat en els ingressos s'ha accentuat notablement. La OCDE defineix l'augment de les desigualtats com «el que la lògica econòmica imposa», mentre que el manteniment d'una protecció social adequada seria a causa de l'acció de «poderosos grups de pressió». Al seu entendre, al mercat laboral, una «taxa de rotació» més elevada és encoratjadora. Explica la persistència de la desocupació permanent com un fenomen imputable a «l'excessiu rigor dels textos que protegeixen l'ocupació, a l'exagerada generositat dels sistemes de subsidi, al nivell massa alt del salari mínim i al mecanisme d'extensió administrativa dels acords salarials». Es planteja, a més, que «si el treball no reporta beneficis, la gent no desitjarà treballar», i, proposa tornar a la gent «peresosa» el «desig de treballar» mitjançant les urpes de la pobresa. En altres paraules, suggereix alliberar-los de l'ajuda pública que els adorm en una «cultura de dependència». Perquè les prestacions socials no competisquen amb els salaris més baixos, la OCDE opina que s'hauria de «disminuir la generositat dels sistemes d'indemnització per a desocupats i les prestacions connexes». A més, agrega

l'organització, un nivell massa elevat de protecció social «corre el risc d'augmentar les exigències salarials i, com a conseqüència, la desocupació, a més, reduïx el cost que representa per als treballadors la pèrdua del seu treball». Perquè els assalariats romanguen als seus llocs o accepten qualsevol condició de treball, cal fer-los entendre que qualsevol període d'inactivitat serà financerament insuportable. El Regne Unit ja ha pres moltes «mesures en la bona direcció» des de principis dels 80 i és, actualment, un dels mercats de treball menys reglamentats i amb nivells de prestació social més baixos, respecte d'altres països rics.

D'acord amb la OCDE els països més competitius són els que tenen «petites

Postulats neoliberals

- *Situar la lluita contra la inflació en el centre de la política econòmica.*
- *Invertir el sentit de la redistribució que es realitza dels impostos i de la despesa pública, per afavorir l'increment dels beneficis a costa dels salaris.*
- *Crear un clima contra allò públic i ampliar l'àmbit d'actuació del benefici privat empresarial.*

economies obertes, on l'estat desenvolupa una funció modesta i la pressió fiscal és baixa».

(...) Altre factor de pes en la posició empresarial és que l'existència de mà d'obra disponible és beneficiosa en determinades condicions, sobretot en contextos on el salari és d'una mitjana baixa (per exemple, millors possibilitats de reclutament, menor resistència a intensificacions del treball, atenuació dels reclams salarials, etc.) És necessari,

aleshores, que les conseqüències de l'atur romanguen per davall del llindar de

l'amenaça al sistema i que els costos directes de desocupació per als empresaris no superen els avantatges que els ocasiona una alta taxa de desocupació (...) Les regulacions flexibles de temps de treball constitueixen una estratègia empresarial de racionalització amb la qual es tracta d'aconseguir una intensificació del treball, i evitar temps morts, o atendre al fet que en algunes activitats no és possible mantenir un mateix nivell d'intensitat del treball al llarg de tota la jornada laboral. Preses com a situacions transitòries, els treballadors, que assumeixen aquestes jornades menors que la normal mostren una major propensió a acceptar les intensificacions del treball, els riscos del lloc, els salaris més baixos, etc. que a organitzar-se sindicalment i a actuar solidàriament.

(VV.AA. El paro y el empleo; enfoques alternativos.

Valencia: Germania, 1997)

Qüestions:

1. Posa en una columna les principals recomanacions de la OCDE en relació a l'ocupació.
2. A qui beneficien aquestes mesures? A qui perjudiquen?
3. Segons aquestes recomanacions, quina funció ha de tenir l'Estat en relació a la societat? Hi estàs d'acord?
4. Penses, com diu el text, que "l'augment de la desigualtat és el que la lògica econòmica imposa"? Hi ha altres alternatives?
5. Quines relacions trobes entre aquest text i l'anterior

